

tjene sit Udkomme, er vi nødte til at øve den Samaritanergerning, som dette Lovforslag tager Sigte paa. Dette er for øvrigt Tanker, som Tingets højtærede Formand fremsatte, da han holdt sin første Tale her i Tinget under Behandlingen af Forslaget til Alderdomsforsørgelsesloven; han sagde da, at saadanne Love maa vi have, fordi Formuene er saa forskelligt fordelte mellem Mennesker; det er nødvendigt at have en saadan Lovgivning, indtil vi naar frem til mere retfærdige Samfundstilstande; jeg synes derfor, at det ærede Medlem fra Vinderup skulde tage kraftigere Del i Arbejdet for at tilvejebringe social Retfærdighed. Naar vi naarsaa vidt, kan vi undvære Love af den Art, der her er Tale om, men saa længe vi ikke er naaede dertil, at enhver, der kan og vil arbejde, er i Stand til at skaffe sig Arbejde og et saadant Udkomme, at han kan føre en menneskelig Tilværelse, gaar det ikke an, at vi hører op med en Lovgivning som den, vi her er inde paa; vi maa ikke standse den, og vi maa endnu mindre forringe den.

Naar den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han i og for sig godt kunde tænke sig at slette den Bestemmelse i § 2, hvorefter Sogneraadene skal have højere Myndigheds Samtykke til at yde et større Beløb end 30 Øre pr. Indbygger i Tilskud til Hjelpekassen, haaber jeg, at vi i Henhold til denne Udtalelse af Ministeren maa faa denne Bestemmelse ud af Loven. Den højtærede Minister sagde, at det overraskede ham ikke, at jeg som Socialdemokratiets Ordfører talte om, at Staten skulde erstatte Kommunerne Halvdelen af det Beløb, de aarlig yder Hjelpekasserne. Det overrasker maaske ikke den højtærede Minister, men jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kom ind paa min Begrundelse af dette Krav fra vor Side. Jeg begrundede det med en Henviisning til, at Opholdskommunen ikke opnaar nogen Refusionsret overfor Forsørgelseskommunen med Hensyn til Hjelpekasseunderstøttelse. Der er virkelig mange Tilfælde, hvor man meget kunde ønske, at Opholdskommunen havde en saadan Refusionsret. Men naar man ikke vil tillægge Kommunen en saadan Ret, skulde man i nogen Grad bøde paa dette Forhold ved at forhøje Statsbidraget. Jeg tror ikke, der kan rejses nogen berettiget Indvending mod denne Tanke, derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, at han yder sin Medvirkning til, at der paa dette Punkt foretages en Ændring i Loven.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Nu ved jeg altsaa, det vil hedde sig i Morgen i den socialdemokratiske Presse, som det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) redigerer, at det er det ærede Medlem fra Vinderup, som har været saa uforstaaende overfor den sociale Situation, og som bryder Staven over denne Lov. Jeg havde oprigtig talt ventet, at Socialdemokratiets Ordfører havde stillet sig paa min Side i denne Sag, da jeg troede, det hørte med til dette Partis Program, at vi ikke skal reformere ved Almiselovgivning. Men jeg hører altsaa, at det ærede Medlems gode Hjerte løber af med den Forstand, Partiet ellers er i Besiddelse af, og det skal jeg ikke bebrejde ham. Jeg skal kun sige om det Tilfælde, som jeg omtalte: vedkommende Medlem kender denne Kommune, det ærede Medlem fra Næstved kender den ikke, det maa staa ved sit Værd. Ved at fremdrage et saadant Tilfælde bryder man ikke Staven over Loven. Man siger blot: denne Lov virker i denne Kommune ikke efter sin Hensigt, hvad jeg for øvrigt ogsaa fremhævede. Næstved er maaske saa lille en By, at man kan overse Forholdene, det ved jeg ikke; men dette Eksempel med den syge Søn, som jo er meget smukt og rørende, beviser slet ingenting med Hensyn til Princippet.

Jeg skulde arbejde mere for Tilvejebringelse af social Retfærdighed — ja, vi kan jo arbejde hver paa sin Bø. Mine Bemærkninger i Dag er netop fremsatte ud fra Ønsket om at arbejde for social Retfærdighed gennem vor Lovgivning og ikke for Barmhjertighedsgerninger. Barmhjertighed kan vi ikke undvære, men Barmhjertighed er af personlig Art. Vi kan kun lovgive i Retning af Retfærdighed og ikke i Retning af Barmhjertighed, der hænger sammen med Almisseinstitutioner. Derfor er jeg ængstelig ved det Princip, der ligger til Grund for Hjelpekasseloven; men jeg vender mig ikke mod den smukke Tanke, der ligger bag ved Loven. Jeg advarer mod at søge den sociale Lovgivning udviklet efter Almisseprincippet, vi maa se at gaa frem alene efter Retfærdighedsprincippet.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.